

mærke, at den er meget fortrygget, men nu har man faaet en meget langtrygget Høppekjøbt, saa at Commissionen formodentlig antager, at det kan gaae lige op, og at en kort og en lang Ryg kunne give en passende Ryg. Denne Hingst, Ravnen, har et overordentlig grovt Hoved, den har for svær en Hals, hængende Forknæ, smal Bringe og Baggpart og mangler aldeles Laar. Dernæst omtales det, at man er saa lykkelig at have en 7aarig Hingst, Robin, til Stutterbrug og ligeledes en ung Hingst, Regulus. Ville vi nu see, hvem denne Hingst Robin er, finde vi, at den er falben efter Zarif, og nu beklager jeg atter, at det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holfstein-Holfsteinborg) er fraværende, thi han var med til at fordømme Zarif som ureen i Haseleddene og som en Gest, hvis Alarer vare saaledes liggende, at man ansaae det for urigtigt at beholde den til Forplantning af sine Feil i Stutteriet. Robin er altsaa efter Zarif, som Commissionen i 1858 fordømte — thi jeg kalder det at fordømme den, naar det siges, at den har saa væsentlige Feil, at den ikke bør beholdes til Avl — og i 1859 gaves den samme Dom. Det siges tillige, at Robins høire Forbeen er noget udadstaaende — jeg har hørt man kalder det: udenfor Linien — og at dens Kryds er paafaldende smalt. Regulus er jo en Søn af Kulsvieren, og Kulsvieren havde i sin Tid et vist Renomme, men dette blev nedsat ved Mødet i Næstilde, hvor den skulde have Præmie, og hvor den rigtignok ogsaa fik tredie Præmie, men Dommeren sagde dog, at det var et stort Spørgsmaal, om den ikke burde nedsettes i Rangforordningen. Commissionen siger, at „naar man sammenligner den Tilstand, hvori Stutteriet nu er, med hvad den var før nogle Aar siden, maa det erkjendes, at der ikke alene er gjort væsentlige Fremskridt henimod Dannelsen af en ædel national Race, men at den forhaabentlig snart vil være dannet“. Denne nationale Race skal altsaa dannes f. Ex. efter den førstnævnte Hingst „Ravnen“ som efter Beskrivelsen er en Blanding af svenst, danskt og spantsk Blod. Hvorledes dette skal bidrage til at fremkalde en national Race, indseer jeg ikke; det vil da

ikke blive nogen saadan national Gest, at det ærede Medlem for Aarhus (Winther) behøver at blive hange for det Nationale, hvad den angaaer.

Jeg kan, efter hvad jeg her har tilladt mig at fremsøre, ikke Andet end finde, at den høitærede Minister holder fast paa dette Bæsefæ med en Udholdenhed, som var en bedre Sag værdig, men at der ikke for os er nogen god Grund til at vedblive med det hele Stutterivæsen. Jeg troer ogsaa, at Publicum mere og mere vinder den Overbeviisning, at det er Uret, at man ikke nedlægger det. Der foreligger to Forslag, det ene af det ærede Mindretal i Udvalget, som gaaer ud paa at bevilge 2,500 Rd., og det andet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) og mig. Om man slutter sig til det første eller til vort Forslag om at lade de 10,000 Rd. gaae reent ud, har jo ikke nogen overdreven Betydning og maaffee vilde vi ikke engang have stillet vort Forslag, naar det ikke efter Manges Opfordring var hsevet betragtet som nødvendigt. Det er jo forresten ikke første Gang, at den hele Bevilling er strøgen paa Finantsloven; det er allerede skeet een Gang tidligere. Det forekommer mig, at der, for at Stutteriet skulde kunne bevares, maatte ansøres bestemte Kjendsgjærntiger, som kunde frelse det fra det Renomme, hvori det før Tiden staaer, — og ikke alene for Tiden, thi langt tilbage i Fortiden har den samme Glendighedstilstand jo været. Men jeg paastaar, at det er umuligt at hæve Stutteriet i Veiret uden en saadan Udvidelse, som Nigsdagen, saavidt jeg kan skjønne, aldrig vilde give sit Samtykke til, og uden tillige at flytte det bort fra den flette Plads, hvorpaa det nu staaer. — Jeg skal dvæle et Døbt ved den Jordværdi, som vi vilde faae, dersom Stutteriet nedlægges. Saavidt jeg er underrettet, ligger der samlet under Stutterigaarden ca. 1160 Tønder Land og deraf ere ca. 660 Tønder bortforpagtede, men efter hvad vi have hørt kun med eet Aars Varsel. Jeg formoder, at paa Grund af, at det Hele drives fra denne Stutterigaard, ville disse 660 Tønder Land have noget mindre Værdi til Bortforpagtning, end naar det Hele